

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Harc a kiegyezésért.

Pécs, 1897. december 13.

Temérdek tinta és papiros fogyott el ebben a kérdésben, amely még talán három hónap múlva is aktuális lesz, témát adva a különböző érdekek szolgálatában álló hirlapoknak, nagy betűs cikkelyekben elmondaniok úgy a saját, mint felsőbb helyről sugalmazott nézeteiket. Pedig hát az Ausztria és Magyarország közt elkövetkező kiegyezés, jobban mondva ki nem egyezés kérdése teljesen ki van merítve.

Mindennemű kiegyezés a szerződés jellegével bír, amely legalább is két fél között köttetik. A felől régóta tisztában vagyunk, hogy az osztrákok egyáltalában tudni sem akarnak semmiféle kiegyezésről, legfeljebb a kvóta kérdése az, amit magyar részről mindenestre fölemeltetni akarnak, a többihez nekik semmi közük. Ebben a tekintetben az egymásra agyarkodó osztrák pártok egyetértének. És különös, hogy a magyar kormány erőnek erejével kiegyezést óhajt kötni, mikor nincs kivel szerződnie.

Valóságos rögeszméjévé vált Bánffy bárónak, hogy ő lesz az, aki megörökíti a nevét a monarchia történetében, amely sokkal szebb lenne, ha a Bánffy b. neve egyáltalában bele se került volna. Bánffy b. abban a naiv képzelődésben ringatja magát, hogy neki sikerülni fog a züllesnek indult ausztriai állapotokat normális

mederbe terelni s erre nézve leghelyesebbnek tartja, hogy maradjunk a régiben, a régi közös ügyek mellett, amely teljesen tönkretette iparunkat, kereskedelmünket, amely valóságos osztrák gyarmattá súlyosztette Magyarországot.

Pedig nem is kell valami nagy politikusnak lenni, mert minden józanul gondolkozó ember beláthatja, hogy ebből a mostani kényszer-kiegyezésből nem lehet semmi, még ha Magyarország egyoldalúan meg is szavazná, hogy továbbra is fenn akarja tartani a régi közös ügyeket, mert bizony az osztrákok azt mondják erre, hogy ez nekik nem kell.

Ausztria azon az uton van, hogy át lépjen a konföderáció útjára. A különböző széthúzó nemzetiségek mind extrawurstot akarnak és a kellemetlen helyzetbe jutott dinasztia, hogy családi politikáját sikerrel folytathassa, Magyarországhoz fog folyamodni, ha ma nem, hát holnap, hogy segítsen neki megmenteni a trónt és annak biztonságát.

Ezt be kell látnia a meglepetésekben, királyi ajándékokban utazó szerencséskező Bánffy bárónak és ő tudja miért, mégis komédiákat csinál a nemzet közérzetével, midőn olyasmibe akarja belelovagolni a nemzetet, ami a jelen körülmények között a lehető legnagyobb abszurdum: a régi osztrák-magyar monarchia institúciójának fentartásába.

Tisztán látó politikusok tudják, hogy elkövetkezett a perszonál unió ideje, a

mire első lépés az önálló vámterület és a külön magyar nemzeti bank és az a csoport, amely ennek a kivivásáért küzd, csak hazafias kötelességét teljesíti, amiben támogatja őt az egész nemzet szemben azzal az indokolatlan Bánffy-féle javaslattal, amely egyoldalúan meghosszabbítani akarja a régi állapotokat egy nem létező agyrem kedvéért, amivel talán ma még a kis gyermekeket sem lehetne ijesztgetni.

Ennek a kedvéért aztán megmozdult az egész kormánypárti apparatus, irásban és képen motivalják, hogy milyen jó dolog a régi közösügyes állapot, amely mellett a hatalom árnyékában gubaszzkodó párt aranyapokat élt: volt baksis, provízió, dividenda, vicinális, állami bérlet, a hiu gyermekeknek pedig rendjel és nemességadományozás.

Attól félnek ezek a jó urak, hogy esetleges rendszerváltozással talán mindezek az előnyök kijárnak ugyan, de nem nekik. Azért támogatják tüskön-bokron keresztül Bánffy abszurd javaslatát, amelyből, hogy ez egyszer törvény nem lesz, azt biztosra vehetjük.

Hiába vette elő a kormány a fenyegetések arzenálját, hogy hátha mégis valamiképpen sikerülne megpuhítani az elszánt obstrukcióra készülő függetlenségi pártot. Ujságpapirosaiban először is megnyilatkozásra szólítja föl a törvényhatóságokat, a megyéket és városokat, hogy közgyűléseikben kérjék a kormányt a régi gyarmati függés fentartására. Bizonyára

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Zrinyi és a — Schramelek.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Az egyszeri diák bizonyos időben rimes-versföladványt kapott leckéül. Ugy értem, hogy az amicének magának kellett verset gyártania. Izzadt a nebuló akár csak Köszl bátyám itthon, vagy Fuchs-Hegy-Hradil öcsém fönt Pestön.

Diák-öcsémuram is végtárgyalási kinokat szenvedett a föladvány meg- vagy meg nem lejtése mián. Elég jól elkinrimeskedett egy-két sorainak végén, de közbe megakadt. Szóval a mi diákunk az egyik sort a »medve« szóval végezte. Erre sehogysem tudott találni kádenciát. Apja, a ki iskolavégzett ember lévén, de a »költemény« fogalom alá eső u. n. költött beszédeknek annyira volt barátja, mint a mai évtized végén a hirlap irodalom prózai munkásai, — mondom a diák apja ki akarván segíteni drága fiát a szószból, azt mondta neki, hogy a »medve« szóra jobb kádencia nem lehet, mint az, hogy »erős.« — — — Szóval: a medve erős, ez ép úgy rimel, mint: Zrinyi és a — Schramelek.

Zrinyi. Van-e ki e nevet nem ismeri? A ki az abécén kívül ennek hegyibe magyar históriát is olvasott, az már hallhatott valamit bizonyos kofic Zrinyi Miklósról, a kinek csak a közelmúlt napokban volt a névnapja. Sőt volt ennek egy névrokona is. Ámde egyébként egyikről sem érdemes sokat tereferelni. Az egyiket a törökök kaszabolták agyon Szigetvárott, a másikat meg egy vadkan ölte agyon. Az egész gyermekese olyan régen volt, hogy talán nem is volt igaz. Kár az ilyen régi mesékre szót is vesztegetni. Élünk a jelennek. Jól mondta a poeta:

»Multadban nincs öröm,
Jövődben nincs remény!«

János bácsi kis Bandi fia hozzám jár iskolába. Tanítványom a kis huncut. A kis druzsám Szigetvárott töltötte óvó-éveit, de már — hogy, hogy sem, az nem tartozik ide — jobban tud írni és olvasni, mint némely iskolászeki tag — Khinában, (Talán kinjában? — A szedőgyerek.)

Fele sem tréfa: az én kis Bandim, azt kérdi tőlem, hogy voltam-e én már Szigetvárott, láttam-e az oroszán szobrot és olvastam-e az ily kezdetű verset:

»Honfi, ha fellépendesz düledék várára
Szigetnek, sirva ne említs szót, mert ők a
Hazáért estek el.«

Ugy magamban azt gondoltam, hogy igaza lehet a kis kópénak — de bizony arról, hogy az oroszános-sorokat jól bifláza-e be vagy csak el-Schrameleskedte, nem kezeskedem. Utóvégre is nem vagyok iskolás diák, hogy én mindent tudjak.

Az én kis Bandim szigetvári Leonidaszáról többet nem mesélek. Sem én, sem az én kis aranyos druzsám, arról nem tehetünk, hogy az egyik Zrinyi ott hagyta a fogafehért Szigetvárott, a másik meg a muraközi vadkannal elegyedett irodalmi vadászati barátságba. Az az ő dolguk volt. Születtek, éltek, meghaltak. Így járunk, a kik még élünk, valamennyien, talán még a Schramelek is!

Hát csak menjen az én kis Bandim Fornszek, Biedermann, Olay és Bartha politikai küzdőterére, de én csak megmaradok a pécsi Zrinyi-ben.

— Mi Fránya Marica, mi Bimbula Nannica? — fogják kérdezni sokan. Hát Pécssett is van Zrinyi?

— De van ám! — mondok, az árgyilusát, még pedig különb, mint az a másik kettő.

Ott a doremifaszolászidó (magyarul: cé-déeeefgéhácé) kávéházba.

— Ejnye a nyüstyit; szól a IV. és V.

helyesen okoskodnak: ezek a tulnyomólag várományosokból álló testületek, a melyek egyenkint és összevéve valami előnyököt várnak a koncot osztogató kormánytól, tirádákat fognak elrebegni aranytollu főjegyzőik fogalmazásában, hogy mily boldogok voltak ők az áldásos közösügyes éra alatt, tehát tartsuk azt fent még az emberi kor legvégső határánál is tovább.

De ez még nem minden. Ha ez a „spontán“ megnyilatkozó közvélemény nem bírná leszerelésre az ellenzékot, ijesztgető mumusként előveszik az országgyűlés föl-oszlatását, amidőn majd Bánffy báró rendeletileg fogja megcsinálni, amire alkotmányosan képes nem volt. Nos, ezt a fenyegetést ma senki sem veszi komolyan, mert hát éppen ebben a zavaros időkben nagyon kétséges volna, vajjon az a megfogyatkozott függetlenségi párt nem-e megerősödve térne vissza az új választásokból.

A parlament nélküli kormányzás pedig ki van zárva, mert ez olyan helyzetet teremtene, amely okvetlenül bukását jelentené a jelenlegi kormánynak, már pedig ezt csak nem akarja éppen Bánffy b., aki talán önfelédte perceiben még azt is hajlandó elhinni, hogy megjubilálhatja miniszterelnökségének 25 éves évfordulóját.

A tulajdonképpeni harc csütörtökön veszi kezdetét a parlamentben, amidőn a nemzeti lelkesedés és hazaszeretet száll harcba a nyers erőszakkal. A tehetetlen massa, numerikus erejére támaszkodva rezignációval fogja túrni az ellene irányuló csapásokat. Hogy önézetre ébrednének, azt ugyan nem hiszszük, de a függetlenségi párt alkotmányos küzdelmének meg lesz az a haszna, hogy törvényes uton nem hosszabbíthatják meg azt a függő állapotunkat, amelyből még az osztrákok sem kérnek.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

kerületbeli vokstárs. Hát mi az Istencsudája legyen ez?

— No mondok kendtek hiába kerülték az oskolát gyiák korukban, ha azt sem tudik, hogy hun van a Skála-kávéház?!

E nyilatkozatomra valóságos kérdőjellel változott át az én bandám.

*

Fura egy kávé bolt ez! Különösebb a budapesti Ferency-féle kávéháznál, melynek tudvalevőleg a Rostély- és Ujvilág-utca sarkán méltóztatik létezni.

A mi pécsi Zrinyink annyiban hasonlít a székesfővárosi kollegájához, hogy ez sem hagyja magát becsukadni. Fiatal firkonc voltam még akkor, a midőn az öregebb Ferencystáktól hallottam, hogy Pesten ez az igazi kávéház. Nappal uri, este diáki és éjjel agglegényi tanya.

Ez köll nekem, nem a dolog! — gondolám magamban. Ki is urizáltam, kurizáltam magamat úgy a szép virágáros lánykák között, hogy még most is vágyódom az — *unokáik után*.

Egyébként a mi pécsi Ferency-féle kávéházunk sem nélkülözi a virágárositást. Itt azonban 40—50 éves fiatal s ártatlan lánykák helyett *Misángyi* (olvasd: Kudra) nevű exsujstermájszter uram kedveskedik az ő kundschaftjainak — nem valódi uraságoktól eldobott valódi virágokkal.

Hirek.

Pécs, 1897. december hó 13.

Miért csapták el az X . . . i postamestert?

Az X . . . i postamester, nevezzük Daróc Ádámnak, még azok közül a postamesterek közül való, akik úgy gondolkodtak, hogy a postaigazgatóság és a közönség vegye rendkívül megtiszteltetésnek, hogy ő egyáltalában postamesterkedik. De hát mért is legyen ő postamester? Talán a fizetés kedvéért? Nem szorult rá. Ha tehát Daróc uram egyáltalában vállalkozott erre a hivatalra, ezt megköszönni bizonyára mások érdekében van. Volt azonban mégis egy ok, ami némileg kiengesztelte a helyzettel és ez az volt, hogy hivataloskodása alatt alkalma volt községeinek érdekeit megvédeni jogos és jogtalan követelésekkel szemben. Postai megbízás lehetett miatta postai megbízás. A fizetéseket sürgető levelező lapokat visszaküldte. Mégcsak az kellene, hogy valaki az atyafiait zaklassa.

Első konfliktusa a postaigazgatósággal akkor támadt, mikor a postafelügyelő először tette be a lábát a posta helyiségbe.

— Micsoda! — pattant fel az öreg ur — az én postámat felülvizsgálni, hogy rendben van-e a pénzkezelés, hát csaló vagyok én, sikasztó vagyok én? . . .

És az öreg formaliter beadta a lemondását. Alig tudták vele megértetni, hogy ez a szokás, meg a hivatalos rendhez tartozik. És Daróc uram továbbra is pártfogolta az ő kegyeltjeit.

Történt azonban egy izben, hogy a postamester komájának, Mujkó uramnak csomagja érkezett Budapestről. Mujkó uram ugyanis harangokat rendelt ökrei számára. Okulva azonban mások példáján, nagyon szerette volna tudni, nem repedt-e meg az uton a harangok egyike, vagy másika. Ki is fejezte ezen vágyát a postamester előtt.

— Nincs könnyebb ennél, — mondotta a postamester. Fogta az ollót és ketté metszette a csomagot átfogó zsineget.

És csakugyan a harangok egyike repedt volt. Mujkó uram ilyen körülmények között hallani sem akart a harangok átvételéről.

No ezen is lehetett segíteni. A postamester (mindig szem előtt tartva kliensei érdekeit) újra becsomagolta a harangokat és returnirozta.

Erről a 40—42 éves virágáros himleányról a budai külváros-részben — én legalább hallottam — verset is csináltak, mely pedig legújabb váriációjában ez idő szerint így hangzik:

»Kinyilta jaz tulipány,
Fejérvári fölispany,
Hájdinger János követünk, —
Misángyi Janesi virágáros lejány.«

*

Kérem! ne tessék nevetni a rossz rimek mián. Ez legalább is van olyan jó rim, mint a »medve« szóra: »erős«, vagy »Zrinyi«-re — »Schramelek!«

*

Ad vocem! — mint a diák mondja a franciának olaszul, úgy hogy az angol is megérti a spanyol után tótul fordítva át németcseh értelemben magyarul — mondok: maradjunk csak a Zrinyi és Schramelek mellett. (Hogy csókolná meg Bádeni az utóbbiakat!)

Mondok: ha a szigetváriaknak van Zrinyi szobruk ércbül, miért ne lehetne nekünk pécsieknek Zrinyink — kávéházból?

Tehát a szigetváriaknak van Zrinyi-jük embörbül, a szigetvárosiaknak is van Zrinyi-jük, de kávéházból. (Most jön a reklám s a nagy dob! Bum!)

Ez a pécsi Zrinyi van most divatban. Ide eljárnak nemcsak a belváros nyugati részén lakók, de még a budai városrész polgár-

Ebből mindössze Mujkó uramnak akadt volna baja a küldő céggel. Mujkó uram azonban nem hallgatott, hanem töviről-hegyire szépen megírta a budapesti cégnek, hogyan és miképpen történt meg a dolog. A budapesti cég nem méltányolta a postamester emberbaráti érzelmeit, hanem feljelentette a dolgot a postaigazgatóságnak. Jött a vizsgálat, melynek során Daróc uram kijelentette, hogy bizony ő mindig így szokott eljárni. Ne csalják azok a firmák a népet.

A postaigazgatóság nem tudta méltányolni Daróc uram emberbaráti érzelmeit. Elcsapták.

Azóta új postamester szolgálja a közügyet, aki talán szigorubbán ügyel a postai szabályzatok betartására, de az is bizonyos, hogy az X . . . i lakosság azóta már nem egyszer kapott repedt harangokat.

(K. Ö.)

Napirend 1897. december 14-én.

Naptár: kedd, december 14 — Róm. kath.: Nikáz. — Prot.: Nikáz. — Görög-kel. (dec. 2.) Habakuk. — Zsidó: Kislev 19. — Nap kél 7 óra 26 perckor; nyugszik 3 óra 52 perckor. — Hold kél 9 óra 9 perckor este; nyugszik 10 óra 31 perckor delelőtt.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok meleg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint enyhe idő várható, jelentékeny csapadék nélkül.

Közigazgatási bizottság ülése a vármegyházán d. e. 9 órakor.

Színház: »Kék asszony«, operett.

— (A jótékony nőegylet teauszonnája.) A tegnapi teauszonna joggal lenne nevezhető teaestélynek is, a mennyiben jól benyult az éjjeli órákba s már ezzel szinte az is meg van mondva, hogy vetélkedett sikerében az eddig rendezettekkel. Közönsége is olyan jól volt megoszolva, — tekintve a szándékot, mely odavezette őket, hogy részben már a tánc megkezdése előtt eltávozott, részben pedig ott maradt és pedig szép számmal, táncolni is, de még sem volt a tánc terem olyan tulzsufolt, hogy — mint az már előfordult — a táncolóknak folytonos lökdösés és lábtiprás elszenvedésével kellett volna megfizetni a tánc élvezeteért. Tekintve, hogy vásárnap a zenekarok mind kávéházban játszanak, a hova már 8 órakor el kell menniök: első rendű zenekart nem hozhatott a nőegylet mulatságára. De azért megszerezte a Korodi zenekarát, mely ha összeszedi magát, eléggé élvezhető zenét tud szolgáltatni s már

társai is ellátogatnak ide. Nem is csoda, mert a kávéja s a bora olyan, hogy nagyon megéri az árát. Hát még a muzsikája! Azelőtt Korody öcsém népzene társulata játszott ott esténként, most bizonyos *Pergel* Miskát hozatott le társaival együtt *Grün* József kávésbérlő. Bandának banda mind a kettő. Egy hibája azonban mégis van az új bandának. Nem tudja eljátszani a *Paraszt becsületet*. Amde annál jobban tudja mi az *uri becsület*; mert nem jön minduntalan tányérozni, mint olyik némelyik más cigány. Ismeri a közmondást: a hol nincs, ott ne keress.

Meghallgattam a multkor a Schrameleket is. No de ilyet! Még most is kavarog valami a gyomromban azóta. Olyan tingli-tangli, jambó-jambó és tárarabumdié-féle műzagyvalékot régen nem hallottam, mint ezektől az uraktól. (A kik közül hatnak van egy keztyüje!) Egyébként gusztnus dolga. Kinek a pap, kinek a papné, de nekem a — lánya. Ugy értem, hogy jobb szeretem a »Mégis huncut a — német« nótát szöveg nélkül *Pergel*éktől, mint a Gotterhaltét szöveggel a Schramelektől. Szóval szivesebben adom a krajcáromat magyar cigánynak, mint a filléremet a Schramel-féléknek. És így tegyen minden magyar ember, akkor az ilyetén átutazó zengeráj-féle kompánia tiz mértföldről kerüli ki városunkat.

Ugy legyen!

Magyar András.

az uzsonnázás ideje alatt játszott egypár hallgató darabot. A mint az uzsonnázók a gondos háziasszonyok által küldött és kiszolgált jökből kivették részüket: *Chinorány Izabella* kisasszony helyet foglalt a zongora mellett és Liszt »Concert Etude«-jét játszotta. Aligha kell ismertelnünk a közönséggel a kisasszony zenéi tudását, mert a kiknek nem volt részük öt eddig játszani hallani, bizonyára tudják, hogy a bécsi zene konzervatóriumot végezte s mint ilyen, nem is mint műkedvelő, de mint kiképzett művésznő bánik a zongorával; s játéka bírálata helyett elégnék tartjuk felmenteni azt, hogy a fentjelzett darab befejezése után felhangzó tapsoknak engedve még *Gaal Ferenc* »Magyar Rhapsodia«-ját adta elő, bebizonyítva, hogy nemcsak a darabok lejátszásában áll művészi színvonalon, de a mi magyar dalaink előadásánál saját érzését is bele tudja önteni játékába s birtokában van mindazon tulajdonoknak, melyekkel a hallgatóságot lekötni s annak élvezetet szerezni lehet. A második szám befejezte után újból hosszantartó tapssal jutalmazta a közönség a nyújtott élvezetet s aligha csalódunk, midőn azon hitünknek adunk kifejezést, hogy sokan talán csak azért keresték fel a nőegylet mai teauzsonáját, hogy az ő játékában gyönyörködhesse. A tetszésnyilvánítások lecsendesültevel hamar kiüresítették a tánctermet s a felhangzó cigányzene mellett folyt egészen 1/4 12 óráig a tánc, úgy, mintha nem is teauzsonna, de teaestély lett volna a nőegylet helyiségeiben. A megjelent nőegyleti tagok és vendégek névsorát a következőkben adjuk: Bocz Alajosné, Breyning Józsefné, Beretvás Jánosné, Bock Ferencné, Csigo Jánosné, Daempf Imréné, Denk Lajosné, Duka Achillné, Eckensberger Györgyné, Eizer Jánosné, Fekete Mihályné, Forray Valérné, Förster Beláné, Geiger Dezsőné, dr. Hrabéczy Istvánné, dr. Jobst Lászlóné, Johann Julia, Jánosik Gézáné, Jeszenszky Lehelné, Jeszenszky Ferencné, dr. Krasznay Mihályné, Kaufmann Nándorné, Kaffka Károlyné, Kovácsy Kálmánné, Kaltnecker Györgyné, Lauber Rezsőné, Lerch Károlyné, Littke Józsefné, Magyarly Gyuláné, Nahrabeczy Istvánné, Novák Antalné, Neuber Jánosné, Opris Péterné, Pilch Antalné, Peitler Imréné, Ratkovits Ferencné, Radócsay Antalné, Schneider Józsefné, Simonfay Jánosné, Sauska Antalné, Thaler Gusztávné, Tabak Lajosné, Jilly Lajosné, Vajda Józsefné, Végh Lajosné. — Breining Olga, Bogyay Leontin, Beretvás nőv., Bence Böske, Dávid Ilona, Duka Mileva, Dedinszky Olga, Eckensberger nőv., Eiser Ilona, Fekete Irma, Fischer Ella, Jeszenszky Irén, Jeszenszky nőv. (Ibafa), Hoffmann Marián, Kovácsy Mimi, Kaltnecker Ilona, Kosinszky Blanka, Jilly Böske, Lauber Margit, Lutsch Mariska, Némethy Mici, Novák Ilona, Neuber Mici, Opris Angela, Pavlovich Olga, Pilch Böske, Radócsay nőv., Ratkovits Ilona, Reichersberg Ilona, Röck Janka, Schunk Emilia, Schlezinger Aranka, Schwerer Lenke, Schultz Mártha, Szily Terka, Sommer Irma, Talián Imi, Weisz Irma, Vasváry Flóra, Vachauer Julia.

— **(Jubileumi bankett.)** *Sávell* Kálmán kuriai bíró, pécsi kir. törvényszéki elnök, tízéves elnöki jubileuma alkalmából a kir. törvényszék birói és jegyzői kara, karöltve a vidéki járásbirókkal, bankettet rendezett a Nemzeti Kaszinóban. A banketten *Varga Nagy István*, táblai bíró, *Zsolnay György*, kir. főügyész helyettes és *Visy Pál*, siklósi járásbíró mondtak felköszöntőt s beszélt az ünnepelt is. Majd *Nagy Géza* dr. kir. alügyész tartott szellemes beszédet, *Kindl József* pedig a kereskedelmi ülnökök és *Kriegl Nándor* a jegyzői kar nevében tolmácsolták a szerencsekívánatokat. A zenét a kedélyes fesztelen lakomához *Rác Guszti* zenekara szolgáltatta.

— **(A ferencrendiek gyásza.)** A pécsi ferencrendi háznak gyásza van. Elhunyt egyik rendtagja, *Dömötör* Damázus, életének 30-ik és áldozópapságának 7-ik évében. Az elhalt szerzetes temetése — a ki a ferencrendi növendékek ujoncmestere is volt — ma

délelőtt 11 órakor ment végbe impozáns részvét mellett.

— **(Honvédzenekar Pécssett.)** A székesfehérvári 5. számú honvédkerületi zenekar tegnapelőtt és tegnap este hangversenyt tartott a Vigadóban. A 20 tagból álló zenekart mindkét este nagy közönség hallgatta, melynek sorában ott láttuk az egész pécsi helyőrségi tisztkart is. Tapsokban természetesen nem volt hiány, a mit a zenekar preciz játéka meg is érdemelt. A zenekar hozzánk Nagykanizsáról jött és ma Kaposvárra utazott.

— **(Esküvő.)** *Schultz* Ferenc, városi rendőrségi fogalmazó, szombaton tartotta esküvőjét Magyarbólyban *Tóth* Stefániával, az ottani körjegyző leányával.

— **(Luca napja.)** A téli szezon egyik legnépszerűbb névnapja, Luca napja volt ma. Különösen a boldog talusiak ülik meg Luca napját hagyományos szokások szerint, a mikor minden háznál sütnék Luca-pogácsát s terítve áll egész nap az asztal. E napon szokták a régi babona világában az ugynevezett Lucaszékének készítését elkezdni, a mi aztán lassankint készült s a karácsonyi éjjeli mise alkalmával aki ilyen székre ült, az megismerte a templomban levők közt a jókat és a gonoszokat. Ma persze a Lucaszéke már nincs szokásban s legfeljebb ha valaminek lassu lefolyását akarjuk jellemezni, akkor mondjuk rá, hogy úgy készül, mint a Lucaszéke. A Lucák azonban ma is közkedveltségben állanak s nekik mi is boldog Luca-napját kívánunk mind közönségesen!

— **(A kereskedelmi kaszinó második felolvasó estélye.)** Hogy városunkban minden egyesületnek, minden mulatságnak megvan a maga szépszámú közönsége, annak egyik bizonyítéka a keresk. ifj. kaszinónak szombaton tartott felolvasó estélye, melyre olyan nagy számú közönség gyűlt össze, hogy nemcsak a nagy teremben elhelyezett széksorok voltak teljesen elfoglalva, de még az azok mellett és mögött levő helyek is tele voltak álló hallgatókkal. — A felső kereskedelmi iskola új tanára, *Báthory* Ferenc, olvasott fel a program első száma gyanánt egy humoros rajzot, melynek címe »*Küzdelem a létért*«, elég gyakran használt téma, de az élet változatos eseményei között van elég anyag arra, hogy folyton új és új dolgokat lehessen erről a küzdelemtől az olvasó, vagy hallgató elé állítani. És a felolvasás tárgyát képező alak jól volt megválasztva, kidolgozása a mesének, az életet minden ízében ismerő, sok utazáson átesett, embereket és körülményeket teljesen ismerő ember tollára vallanak és így érthető az a nagy tetszés, melyet a kellő, jó előadásban felolvasott rajz a hallgatóságnál keltett. — Ezután *Günsberger* József szavalt el egy részletet Petőfi »*Salgó*«-jából. A szavaló alakja, hangja nagyon alkalmas arra, hogy első pillanatra lekösse a hallgatóság figyelmét és a szavalt tartama alatt mindinkább tokozódott az érdeklődés, mert az előadó mind jobban belejött a költemény alakjainak helyes reprodukálásába s különösen az utolsó részletek zajos tapsra bírták a közönséget. — Befejezésül *Strausz* Béla olvasta fel »*Sipulus*«-nak egyik legkacagtatóbb tárcáját s komikus előadása állandó és általános derűtséget keltett. — Azután rákezdte *Rác* Guszti a talp alá valót s folyt a tánc kedvvel, tüzzel egész kivilágos kivirradtig a szó szoros értelmében. — A táncosnők között láttuk: *Bark* nőv., *Blau* Seréna, *Büchler* nőv., *Blum* nőv., *Braun* Mili, *Eisner* nőv., *Fischer* Hermin, *Fried* nőv., *Friedmann* nőv., *Goldhammer* Giza, *Goldberger* Riza, *Honig* nőv., *Klein* Karolin, *Krausz* Riza, *Kempfner* Riza, *Kohn* Gizella, *Lohr* Irma, *Lipschitz* Róza, *Lübeck* Paula, *Präger* Aranka, *Rosenfeld* nőv., *Rechnitzer* Irén, *Rothmüller* Etti, *Stern* Leopoldina (*Theresienfeld*), *Schwarz* Antonia, *Schlesinger* Aranka, *Seiffer* Julia, *Weizenfeld* nőv., *Walfisch* Adolfné.

— **(A játék vége.)** *Szekeres* György és *Györfi* János, tizenkétéves szemcsecsehii

gyerekek, játék közben a Béka-pusztán felgyújtották *Strasser* Sándor bérlő 200 frt értékű szalmakazlát. A gondatlan suhancok beismerték a tettet s most folyik ellenük a vizsgálat.

— **(Névmagyarosítások.)** *Vanek* Kálmán, szegzárdi illetőségű budapesti lakos, valamint kiskoru *Margit*, *Kálmán*, *Stefánia* és *Lajos* gyermekei vezetéknévüket *Vasra*, — *Valdesz* József, kaposvári illetőségű budapesti lakos *Erdősire*, — *Beck* (Bek) *István* csendőrvezető sásdi lakos *Berényire*, — *Pollák* *András*, szöllőgyöröki illetőségű budapesti lakos *Somogyira*, — *Baa* *László*, pécsi ferencrendi áldozópap *Bánra* és *Róth* *Adolf*, báttaszéki illetőségű budapesti lakos *Rózsára* változtatták nevüket belügyminiszteri engedéllyel.

— **(Tanítónők estélye.)** A pécsi tanítónők egyesülete folyó hó 18-án délután 5 órakor zenével egybekötött felolvasó estélyt rendez a nőegylet helyiségében. Belépti díj egy korona, diákjegy 40 kr. Az estély műsora a következő: A leányok neveléséről. Felolvassa *Ehnn* *Emilia*. *Petőfi* a *Hortobágyon*. *Melodráma*. *Zongora*-, *cimbalom*- és *hegedű*-kísérettel. Szavalja *Szuly* *Aladár*. *Zongorán* és *hegedűn* kíséri *Szuly* *Gizella* és *Keresz* *György*. Az irodában. *Monolog*. Előadja *Platz* *Panni*. Végül *Opris* *Valéria*, *Hubay* nagy reményekre jogosító tanítványa játszik *hegedűn*. Kíséri *Opris* *Angela*. Az élvezetes estélyt ajánljuk a nagy közönség pártfogásába.

— **(Kinevezések.)** *Várad* *János*, vaáli járásbirósági telekkönyvi betétszerkesztő albiró a tamási járásbirósághoz járásbiróvá, — *Mutschenbacher* *Edvin* dr. pécsi törvényszéki aljegyző pedig a dárdai járásbirósághoz albiróvá neveztetett ki. — *Schmidt* *Béla*, mohácsi járásbirósági telekkönyvi betétszerkesztő irnok a siklósi járásbirósághoz betétszerkesztővé, — *Főző* *Sándor*, pécsi adóhivatali gyakornok a siklósi adóhivatalhoz ideiglenes minőségben adótisztte kineveztetett.

— **(Katonai áthelyezések.)** A közös hadsereg tartalékából a honvédség tartalékába áthelyeztettek *Neumayer* *Dezső* és *Matolcsi* *István* katonai segédlelkészek a pécsi 19-ik honvédgyalozredhez.

— **(Jó szívek.)** A *Mathessa*-árvaház karácsonyfájára *Cirják* *Ignác* gyűjtő ivén a következő adományok folytak be: Egy névtelen adakozó, báró *Fejérváry* *Imre* dr. főispán és *Zsolnay* *Vilmos* 10—10 frt; *Littke* *József*, *Papp* *József*, *Erreth* *Kálmán*, *Krausz* *Ignác*, *Kindl* *József*, *Radics* *Lőrinc* 5—5 frt; *Ráth* *Mátyás*, *Schlauch* *Imre* 3—3 frt; *Ott* *Márton* és fia, *Jankovits* *Hugó*, *Zavaros* *Péter*, *Majorossy* *Imre*, *Angszter* *Józsefné*, *Krasznay* *Mária*, *Gyimóthy* *Gyula*, *Kindl* *Ferenc*, *Daempt* *Imréné*, *Höfller* *testvérek* 2—2 frt; *Scholtz* *Gyuláné*, *Erreth* *Kálmánné*, *Raus* *József*, *Vaszary* *Gyula*, *Herberth* *János*, *Bózsa* *József*, *Károly* *Ignác*, ifj. *Scholtz* *Antal*, *Göbel* *Kálmán*, *Gauszer* *Anna*, *Wachauer* *Károlyné*, *Eizer* *János*, *Auber* *Gyula*, *Szigriszt* *Lajos* 1—1 frt; *N. N.* 70 kr.; *Db.* *A.* 50 krajcár, összesen 103 frt 20 krajcár. Továbbá *Mayerhoffer* *András* 6 értékes képeskönyvet és *Sperl* *Vilmos* több játéktárgyat adott. Fogadják az adakozók ez uton a gyűjtő köszönetét.

— **(A pécsi püspöki székház)** állítólagos nyomorúságos voltáról a *Pécsi Napló* jónak találta az új püspöknek oly nyilatkozatot tulajdonítani, melyet az semmi esetre sem mondhatott, egyszerűen azért, mert annak ellenkezőjéről volt alkalma meggyőződni akkor, midőn a napokban itt járt s az épületet tisztán, a szobákat és termeket pedig teljesen berendezve találta. Minden felpanaszolt elhanyagoltsága dacára elég jó volt arra ez a székház, hogy ő felségét nem is egy izben vendégül láthassa az összes udvartartással egyetemben. Hogy ez alkalommal mi lett a székház renoválására költve, jól tudják azok, kik azt még régebb időből ismerik. Teljesen igaz az azonban laptársunknak abban, hogy modern igényeknek a székház nem tud megfelelni. Mert biz az századokkal ezelőtt épült, akkor is a

régi vár évezredes falai és bástyái lettek felhasználva. Szándékában is állott a boldogult püspöknek, midőn a székesegyház restaurálásával elkészült, hogy egy ehhez méltó teljesen új székházat építsen, de ezt a szándékát nem valósíthatta meg, mert bold. Simor hercegprímás úgy vélte: a pécsi püspöknek ugyanis fényes palotája van.

— **(Jubiláló képviselők.)** Azok az országgyűlési képviselők, kik 1872-ben választattak be először a képviselőházba, a kik tehát már 25 évvel ezelőtt is tagjai voltak a parlamentnek, jubileumot fognak tartani. A jubiléus képviselők közt ott van Kardos Kálmán volt főispán is, a ki 1872-ben szintén tagja volt a Háznak.

— **(A talmi doktorokra vonatkozólag)** a belügyminiszter egy elvi jelentőségű határozatában kimondotta, hogy aki hírlapban orvosi oklevél nélkül betegség gyógyítására ajánkozik, az 1878. évi XL. t. c. 97. §-ába ütköző kihágást követi el; s ennek elbírálása a kir. bíróság hatáskörébe tartozik.

— **(Megszűnt csőd.)** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság, Spitzer Ádám pécsi kereskedő ellen 1894. év folyamán nyitott csődöt megszüntette.

— **(Táncpróba.)** Folyó évi december hó 14. a »Vigadó« nagytermében Farkas Sándor zenekara mellett a délutáni társaság részére táncpróbát rendez Herczenberger József, táncitanító. Belépti-díj személyenként 1 frt. Kezdeté este 8 órakor. Bejárat a Percel-utca felől.

— **(Halálozás.)** Ajaky Jenő, pécsi-egyházmegyei áldozár, tolna-varasdi nyugalmazott esperesplébános, életének 72-ik évében Bártfán meghalt.

— **(Az államsorsjáték)** huzását szombaton fejezték be. E napon a nevezetesebb nyeremények voltak: 25.000 koronát nyert: 39972. 3000 koronát nyertek: 90831, 75379. 2000 koronát a 99469, 10440. 1000 koronát a 26778, 86476. 500 koronát a 367, 2591, 25329, 37541, 52844, 87323, 90898, 87952, 28601, 55009, 15057. 300 koronát nyertek: 3495, 5250, 6440, 9166, 16447, 18116, 27201, 33324, 37213, 42002, 46896, 54438, 65252, 68814, 69290, 70200, 74250, 92829, 93489, 95969, 98899.

— **(Eljegyzés.)** Szeibert Róbert Nándor, pécsi tanító eljegyezte Hoffmann Jusztin kisasszonyt, néhai Hoffmann József unokáját.

— **(Járványhír.)** Mint a megyei alispáni hivatal értesítette ma a városi tanácsot, Baranyamegye Ipacsa községében fellépett a sertésvész. Ezért a község alispáni rendelettel sertéskiviteli zár alá helyeztetett.

— **(A virágnak megtiltani nem lehet.)** Hegy-Szent-Mártonban igen sokat beszélnek most egy szomorú végű szerelmi históriáról, melynek az lett a vége, hogy a szentlőrinci járásbíró avatkozott a dologba. Egy ottani jómódu gazdának tizenöt éves Roza nevű leánya ugyanis hogy s hogy nem, tilos szerelmi viszonyba lépett az apjánál szolgáló huszonnégy éves szolgálégnnyel. Mikor a tilos szerelmi viszony nem volt többé eltitkolható, a leány és anyja eltűntek a faluból; az apa pedig le akarta lőni a csábitót és meg is verte. A legény aztán elment a szentlőrinci járásbíróhoz, ott feljelentette az egész esetet s azt a gyanuját is kifejezte, hogy a leányt sötét bűn segedelmével szabadította meg az anyja szerelme szégyenétől. A vizsgálat folyik a rejtelmes ügyben.

— **(Megelőzték.)** Lutz György, geresdi lakosnak, az volt a szándéka, hogy Luca napjára behozza a városba két birkáját és a felesége által jó hizottra tömött két ludat, hogy itt túladjon jó pénzért rajtuk. Szegény Lutz Györgyöt azonban valaki megelőzte a szándékában, mert egyik reggelre ellopták a jószágait. Hogy kik voltak a tettesek, még nem tudják.

— **(Tüzek.)** Vaiszlón Naszvadi Simon János udvarán tűz ütött ki az istállóban, mely a mellette levő gazdasági épületeket is elpusz-

titotta. A kár 382 frtot tesz ki. Vékényben Hukker Ádám, maróci lakosnak szintén egy istállója égett le a napokban ismeretlen okból keletkezett tűz folytán. Molnár Illés magyar-egregyi lakosnak egy szalmakazlát, Schmeizl Ferenc löcsi lakosnak szintén egy szalmakazlát emésztette fel a tűz.

— **(Felgyújtott présház.)** Vörös Ferenc, döbrökői lakosnak, a szőlőhegyen levő présházát a napokban felgyújtották. A gyanu egy házaspárra irányul, kik fenyegetőztek, hogy felperzselik Vörös présházát; de most, mikor a tűz bekövetkezett, persze tagadják a gyújtogatást. A vizsgálat folyik ellenök.

— **(Pályaudvarok kibővítése.)** A kereskedelmi miniszter a jövő évi vasúti beruházások tételébe a pécsi pályaudvar kibővítése céljából 315 ezer forintot, a kaposvári 150 ezer forintot és a dombovári pályaudvar kibővítése céljából 200 ezer forintot vett fel a jövő évi költség előirányzatba.

— **(Háromért haragszik a magyar)** mondja Jókai: ha tótnak szidják, ha pipáját bántják és ha pénzt kérnek tőle. Ez utóbbi körülmény okozta, hogy egy falusi polgartársunk, a ki szintén magyar és a kitől szintén valamelyes pénzbírságot kért a rendőrség, szintén megharagudott és e haragjában gorombáskodni kezdett az alkalmazottakkal. Följelentették. Ajánljuk, hogy mikor majd e tetteért fognak pénzt kérni tőle, akkor ne legyen olyan haragos.

— **(A naptár szeszélyei.)** Aligha ismeretesek a naptár következő szeszélyei: október mindig azzal a hétköznapal kezdődik, a melylyel január, április azzal, a melylyel július, december azzal, a melylyel szeptember. Február, március és november mindig ugyanazzal a hétköznapal, május, június és augusztus mindig mással kezdődnek. Szökőévben ez a rend megbomlik. Az évszázad nem kezdődhetik szerdán, pénteken vagy szombaton. Az év ugyanazzal a hétköznapal végződik, a melylyel kezdődött. A régi naptárt 28 évig kell megőrizni, hogy újra használható legyen.

— **(A tiz szobor.)** A király által a nemzetnek adományozott tiz szobor ügyében legközelebb megtörténik a döntő elhatározás. Mint értesülünk, a tiz szobor költségeire olyan összeget fog szánni a király, a mely minden igényt ki fog elégíteni s a magyar szobrászoknak érdemes munkát ad. A kiszivárgó hírek szerint, az első pályázatot a jövő évben márciusban vagy áprilisban fogják kiírni és pedig két szoborra. A két szobor egyike Szent-Gellért püspök szobra lesz, a második valószínűleg Pázmány Péteré, de ez még nem bizonyos. A pályázatban, hir szerint, Szent-Gellért püspök szobrának helyéül a Gellérthegy alját fogják kijelölni, a hegynek lemetezett sziklafala előtt. A püspök szobra háttal a sziklafalnak fog állni s arccal a Dunára néz. Először a Gellérthegy tetejére tervezték, de ott fönt elveszett volna a szobor. A Gellérthegy aljában nemcsak művészetileg alkalmas helye lesz, de megfelel a történelmi hűségnek, mert a pogányok ott dobták bele a szent püspököt a Dunába. Szobrászok körében már nagy érdeklődéssel várják a döntő lépést a szobrok ügyében és a pályázat kiírását.

— **(Áthelyezések a közös hadseregből a honvédséghez.)** A honvédelmi miniszternek a képviselőház elé terjesztett jelentése szerint az 1896. évi nov. 1-étől 1897. évi okt. végéig terjedő év folyamán a közös hadseregből a honvédséghez áthelyeztetett - a gyalogságnál egy ezredes, egy alvezredes, nyolc első osztályú s öt másodosztályú százados és négy főhadnagy; a lovasságnál egy elsőosztályú százados és négy főhadnagy. Összesen tehát a gyalogságnál 19, a lovasságnál öt tiszt.

— **(A rendőrség fehér éjszakája.)** Onnan fehér ez az éjszaka, a honnan a fehér zászlót még régebben, az erkölcsös korban kitűzték a bíróság épületére olyankor, amikor huszonnégy óráig senkit se jelentettek

föl. Persze azóta a fehér zászló kiment a díratból — nem is lehetne hasznát venni; — hanem a rendőrségnek akad olyan éjszakája, a mikor senki se kerül az őrjáratok horgára. Három hónap után a vasárnapra virradó éjjel volt ilyen fehér éjszaka, amikor az éj folyamán senkit se tartóztattak le. Mindenesetre megérdemli az éjszaka a fölemlítést, meg azt, hogy a rendőrség utánajárjon: Ugyan hol lehettek szoarén a tisztelt rovottak, hogy nem mutatták magukat?

— **(A magyarság és lakosság szaporodása.)** Különös dolog e kettő között párhuzamot vonni. A faji jelleg, a mely kétségen kívül befolyással van a szaporodásra, némileg igazolja a következtetést, de már azzal bajosan lehetne a nemzetiségeiket téríteni, hogy: ha magyarok leszek, szaporodni fogtok. Pedig a magyarság nagyobb arányú szaporodása tény. Igazolja a belügyminiszternek a múlt évi közegészségügyi viszonyokról szóló jelentése. Ennek adatai azt mutatják, hogy a lakosság szaporodásában a tiszta magyar vármegyék járnak elől. A belügyminiszter pár éve közderültséget keltett körrendeletet bocsátott ki, a melyben fölhitva az ország lakosságát, hogy szaporodjék. Most a belügyminiszter ur saját jelentéséből veheti ki kulcsát az általa ambicionált szaporodásnak: magyarosítson.

— **(A Neptun a legnagyobb földközélemben.)** A Neptun bolygócsillag, melynek fölfedezése a tudomány egyik legnagyobb büszkeségét képezi, tegnap jutott pályafutásán legközelebb a földhöz és éppen akkor érinté délkörünket, a mikor a nap az alsó délkört elhagyta. A bolygó éppen szembe jutott a nappal és jó táveső segélyével az egész éjjel könnyen megfigyelhető volt. A Neptun utjában a bolygók és aszteroidák valamennyi pályáját körüljárta, minélfogva ez a bolygó a naprendszer legkülsőbb csillaga. A Neptun 80-szor nagyobb, mint a föld, sűrűsége azonban nagyon csekély s így sulya csak 16-szor mulja fölül a föld sulyát. Pályájának egyszeri körülfutásához 60,186.6 napot igényel. Legnagyobb távolsága a földtől 4655, legkisebb távolsága pedig 4281 millió kilométert tesz ki. Szabad szemmel nem látható, a messzelátón pedig tengerzöld színű korongnak látszik. A csillagászok azt vélik, hogy a Neptun saját világossággal bír. A Neptun felfedezője a fiatal tudós Leverriert, a hires Arrago tanítványa volt, ki felfedezésével egyszerre híres emberré lett. A zseniális tudós nem a messzelátóval fedezte fel a nevezetes bolygót, hanem rendkívül bonyolult számítások alapján mutatta ki azt a helyet, a hol annak léteznie kell. A megejtett kutatások igazolták számítását.

— **(Mindenkinek meg fog bolondulni.)** Még pedig, mint egy angol statisztikus kiszámította, négyszáz év múlva. Negyven év előtt Európában 535 emberre jutott egy elmeháborodott; jelenleg 312 emberre jut egy bolond. Ha ez ugyanebben az arányban halad, pedig társadalmi életünknek szerinte ez a tendenciája, akkor 80 év múlva Európában minden száz emberre egy bolond jutna, 260—300 év múlva már minden tizedik ember volna örült s négyszáz év múlva már csak bolondok hemzsegnének az óvilágban. Ugy látszik, annak az angolnak nem kell négyszáz évig várnia, a mig megkompolyodik!

— **(Terjed a felekezetenélküliség.)** Szomorú jelenség, hogy sokan képesek inkább vallásuktól is megválni, csak hogy a terhes felekezeti adó megfizetése alól ki-menekülhessenek. Így Palfán az elmúlt hóban 45 reform. és evang. vallású egyén jelentette be a járási főszolgabírónál, hogy felekezetenélküliek kívánnak lenni. Az áttérések és a felekezetenélküliség terjedése következtében Palfán annyira megfogytak az evangélikusok, hogy most üresen áll az imaházuk és az iskolájuk.

— (A hóhér hivatalos neve.)

A nagyközönség Kozareket hóhérnak hívta és így nevezi Bali Mihályt is, aki Kozarek után következett. A hivatalos neve azonban sem Kozareknek nem volt »hóhér«, sem pedig Bali Mihálynak nem az, amint nem hívják hóhérnak az ő kollegáját sem, aki a névtelenség leplébe burkolódik. Mert hát az igazságügyminiszterium költségvetése szerint két hóhéri állás van rendszeresítve 400—400 frt. évi fizetéssel, amihez sem lakpénz, sem pedig tisztai és működési pótlék nincs csatolva dacára annak, hogy szükség esetén erősen működnek. A hóhér neve a költségvetés szerint »Halálos ítélet végrehajtó«, ami azért szép, mert három szóból áll és így hosszú. No meg azért is, mert ha Bali így mutatja be magát, nem egyhamar lehet rájönni, hogy semmi más mint hóhér.

Igazi műtárlat az, melyet Schönwald Imre pécsi ékszerész a karácsonyi idény alkalmából berendezett. A szép üzlethelyiség, mely megnagyobbítva és célszerűen átalakítva Pécsen amúgy is a legszebbek közé tartozik, csakugy ragyog a szebbnél-szebb arany, ezüst és kina-ezüst műtárgyaktól, melyek nemcsak hogy kívánatosak teszik magokat, hanem egyenesen bámulatot keltenek. Különösen szépek az ezüstművek, melyek minthogy az ezüstnek ára hallatlanul csökkent, ez idő szerint aránytalanul olcsók, úgy hogy azok, kik ezüstműveket akarnak beszerezni, célszerűen teszik, ha szükségleteiket most szerzik be, mert nagyon valószínű, hogy már a közel jövőben emelkedik az ezüst ára. Gyönyörű lát-

ványt nyújtanak a lakoint-diszmutárgyak; oly szép formásak e valódi párisi gyártmányok és oly művészi kivitelűek, hogy bármily iparmuzeumban helyet foglalhatnak, a szalonok díszítésére pedig gondolni sem lehet ezeknél alkalmasabb, szebb és olcsóbb tárgyakat. És mit szoljunk a Christophle-féle párisi china-ezüst asztali és díszítési készletekről? Ezeket látni kell és mulasztást követne el az, aki e tárlatot meg nem szemlélné. A legnagyobb készletben vannak itt a legkitűnőbb minőségű Longines-féle arany és ezüst férfi és női órák, nemkülönben angol és francia majolika gyártmányok, gyönyörű drágaköves, gyémánt és opál ékszerek, a legjutányosabb áron. Aki a karácsonyi és újévi alkalomra a szokásos ajándékot bevásárolni óhajtja, az ne mulasztja el Schönwald Imre szép tárlatát meglátogatni.

Művészet, irodalom.

„A bibliás ember“ operát szombaton megismételték, de a második előadás az első mögött maradt. A közönség is, úgy látszik, megelégette az első előadást, mert színeszeink üres színház előtt játszottak.

Vasárnap délután „Orpheus a pokolban“ meglehetősen közönséget vonzott, bár az előadás a vasárnap délutáni előadások színvonalán felül nem emelkedett.

Este zsufolt ház előtt került színre a Feld M. által összeszerkesztett „Trilbyk, vagy az aggszűzek“ című »eredeti« lővárosi énekes bohózat. Ha valaki azért ment ezen előadásra, hogy az estét vígan eltöltse, úgy célját alaposan elérte, mert annyi mindentől egy rakáson nem igen látott. Van ebben a darabban finom francia szellemességtől kezdve a legvaskosabb otrombaságig komikum, persze

az előbbiből vajmi kevés. És ez a kétes értékű komikum hatott is a nevető idegekre, magától értetődve, legtöbbször a karzaton lévőkre, mert a darab maga, nem lévén meséje, ennél fogva sem bonyodalma, sem valamire való kifejlése, nem nyújtott volna semmi élvezetet.

Főszereplő *Borbély Sándor*, ki *Stern* Rómeó pomádé gyarost adta s ezen szerepében alaposan megneveltette a közönséget feleségével együtt (*Bodroghy*.) Jó volt a négy aggszűz szerepében *Benkő* Jolán, *Bognárné*, *Hevesiné*, *V. Kállay* Juliska.

Frenetikus hatása volt az öt *Lorisson* nővér megjelenése, kik a nagy hirhedségre szert tevő *Barisson* nővéreket imitálták. Kupléiket meg kellett ismételnük.

Trilbyk szerepében *Andorfy* Csiky *Sven* gálját karrikírozta ki, míg *Trilby* szerepében *Benkő* Jolán énekelt fül- és falhasogató rémáriákat.

Egy szóval volt alkalma minden szereplőnek rögtönözni annyit, amennyi belőle kitért. Ma a darabot megismétlik, bár az ilyféle fércelmény inkább vasárnap délutánra való volna.

○ **Budapest szenzációi.** Budapesten mindenféle igen nagy izgatottságot és élénkséget keltenek a politikai események. Utcákon és kávéházakban már hetek óta másról se lehet hallani, csak a kiegyezésről és a magyar képviselőház döntő fontosságú eseményeiről. A nyüzsgő élénkségekben minden újságot fölülmul s napról-napra folyton megelőz a Függetlenség. Ez az érdekes, tartalmas, kitűnő értesülésekkel teli, pompásan szerkesztett újság külön kiadásaival s kora reggel megjelenő rendes kiadásával politikát csinál. Egymásután jelentek meg benne eddig is s várhatók még a hangadó magyar és osztrák politikusok nyilatkozatai, amelyek a jövőre

akarta elpanaszolni, hogy reményei miként hamvadtak el. Lepecsételte a levelet, melyben a márványemléket rendelte meg, s a reggeli postával elküldötte.

— Kedvesem, bárha ne szakadtunk volna el egymástól azon az éjszakán — sóhajtott.

Mennyire fájt a szívének, hogy a lefolyt boldogságnak egyetlen egy óráját nem hívhatta vissza. Hej! mily másként volna minden!

HUSZONNYOLCADIK FEJEZET.

Mialatt a Duncan szobájában ezt a fölötte fontos levelet írta, addig Léna föl s alá méregette a boudoirját és az elmúlt est eredményeit latolgatta.

Duncan megkérte a kezét és már napok óta menyasszonya, s csupán most tűnt elé az igazság szemtől-szembe, hogy Duncan nem szereti. Ez még nem a legnagyobb csapás volt a büszkeségére, hanem inkább a hiúságára.

Keserves is volt az a gondolat, hogy ő, a gazdag, körülrajongott örökös, akinek sok-sok bámulója akadt,

szerelmem érzése csendült meg a leány ajkain, ami a hallgatóját egészen elragadta.

Talán álmodott, vagy az esti szellő zizzenése volt, mikor a Madge nevét hallotta? A szeméibe könyek lopóztak, s az izgatottságtól reszketve, halálra sápadtan ugrott föl.

E pillanatban hangzott el a panaszos melódia utolsó akkordja.

— Nem hittem volna, hogy az ilyen egyszerű daloc-ska annyira meg tud indítani — susogta Léna.

— Valami új nóta ez? — kérdezte Duncan. Nem emlékezem rá, hogy ezt valaha hallottam volna tőled. Mi a címe?

Nem vette észre, hogy a leány arca is elsápadt, mikor a dalos könyvet atnyújtotta neki.

— Nagyon csinos a címe: Az én kedvesem sirja!

Léna látta az arcáról visszatükröződő kinszenvedést s leolvasta onnan a Duncan életének titkát. Ettől félt csak. Most már értett mindent, oly tisztán és világosan állt előtte a helyzet, mintha az égő betűk a homlokán látszottak volna. Most tudta csak, hogy semmi kilátása sem lehetett volna arra, hogy Duncan feleségül veszi, ha a kis Madge életben marad.

Ki gondolta volna, hogy a szép és gazdag örökös a fiatal lánykára való emlékezés miatt is atkozódni fog, mikor pedig tudta róla, hogy már a mély bányáreg fenekén aluszsa örök álmát?

Duncan nagyon izgatott volt. Nem is tudta, hogyan telt el az est hátralevő része. Istenem, hogy szárnyaltak el újra a gondolatai, a hamar félbe szakadt szerelme tárgyához. Könyek borították el a szemét, mikor az ab-

érdekes világosságot vetnek. Egyébként is a legrissebb ujság. Éles hangú vezércikkei, remek országgyűlési tudósításai és riportjai általános elismerés tárgyai. Budapest szenzációjáról bőven s leghívebben csak az értesül, aki a Függetlenséget olvassa. Negyedévre három forint az ára, kiadóhivatala Budapest, József-körut 14.

○ **Magyar Iskolaszék** címen havonként kétszer megjelenő tanügyi közlöny indul meg *Hornyánszky* Viktor kiadásában Budapesten (VI. Aradi-u. 14.) A lapnak felelős szerkesztője *Kerékyártó* Elek dr., a budapesti X. kerületi 1. számú iskolaszék tagja lesz.

○ **Az Olcsó Könyvtár** új, XXI–XXIII-ik sorozatában megjelentek: *Dugonics* András Följegyzései (401–402. sz.) *Gréville* regénye *Árulás* (403–408. sz.), rendkívül érdekes meséjével köti le érdeklődésünket, *Schiller* *Wallenstein* halála (409–411. sz.), a nagy költő klasszikus alkotásának fordításával *Hege-düs* István tesz szolgálatot irodalmunknak. *Balzac* *Grandet Eugénia*-ja a nagy lélekismerő egyéniségét legjobban jellemző regénye. A XXII-ik sorozat kötetei: *Csiky* Gergely egyfölvonásos drámája *Anna* (421–422. sz.), *Klapp* Mihály kitűnő vígjátéka a *Rosenkranz* és *Güldenstern* (423–425. sz.) *Goldsmith* sokat emlegetett regénye: *A wakefieldi pap* (426–429. sz.) *Petőfi* *Helység kalapácsa* (430. sz.), főleg a szaválásra készült lenyomat. *Kossuth* emlékiratai nyomán *A magyar emigráció* mozgalmainak kapjuk képét az 1859–1862-iki évekből. *Turgenyev* örökszép kötete *Költemények* prózában (433–434. sz.) *Coppée* *Kisebb* színművei-ből (435. sz.), *Csiky* Gergely főleg azokat fordította le, melyekben erős hazaszeretetre keltő érzés lüktet. *Fáy* András vígjátéka *A külföldiek* (436–437. sz.), szingizdag kép a magyar társadalomból. *Roscher* tartalmas tanulmánya *A nemzetgazdaság a*

klasszikus ókorban (438. sz.) és *Theuriet* poétikus regénye *A habléány* (435–440. sz.) fejezik be a sorozatot. XXIII. sorozatában megjelentek: (441–44. sz.) *Gaskell*né, a kiváló angol regényíró hírves regénye *Cranford*, melyet nemcsak érdekesítő meséje kedveltet, hanem a kör is, melyben alakjai szerepelnek. *Ebersnek*, a történeti regény nagymesterének, *Egy szó című regénye*, (445–49.) *Malot* *Hector* regényét, *Szépség* vonzereje (450–54.), a francia akadémia koszorúja kísérte annak idején hódító útjára. Végül újra egy regény tölti be a (455–60.) számokat, azok közül, melyeknek becsét a világirodalom története jegyezte be lapjain. *Wieland* hírves satirikus regénye *Az abderiták* ez, a németek nagy költőjének leghatasosabb alkotása. Az egyes füzetek ára 10 krajcár.

○ **Adorján báró Pécs**ett. Mint értesülünk, *Somogyi* igazgató megszerezte *Prém* *József*nek ezer forint s pályadíjat nyert drámáját, az *Adorján báró*-t s a jövő hó folyamán fogja színrehozni s az első előadásra meghívja a szerzőt is.

○ **Kaposy Józsa**, szintársulatunknak harmadéve kedvelt énekesnője, a mostani szent *Krecsányi* szintársulatánál *Temesvárott* tölti. A *temesváriak*nak szintén kedvencévé lett s legutóbb jutalomjátéka alkalmával zajos és fényes ovációkban részesült a közönség részéről.

○ **A szabadságharc képesarnoka.** *Jókai*, *Bródy* *Sándor* *Rákosi* *Viktor* 1200 képet gyűjtöttek össze 1848–49-ről. Ezekhez írtak meg a legjelesebb írók közreműködésével — a dicsőséges idők gyönyörű történetét. Ilyenformán 48–49-nek a legteljesebb, legkimerítőbb könyve ez, amely 1848-cimén most albumalakú igen olcsó füzetekben jelenik meg. Az eddig megjelent 3 füzetből százezer példány fogyott el eddig; a mi arra vall, hogy

nem lesz magyar ember, aki meg ne szeresse szabadságharcunknak e bibliáját. A szerkesztők és kiadók abban állapodtak meg, hogy a hatalmas díszmű 30 füzetben teljes lesz, minden körülmények között és ha mégis többet adnának, akkor kötelezik magukat azt ingyen adni a vevőknek. Így a teljes munka: 9 forint lesz és egy krajcárral sem több. 1848-c harminc krajcáros füzetekben is kapható minden könyvesboltban. Képes, bőséges tájékoztatót e lapok minden előfizetőjének ingyen ad és kérésre küld a helyi könyvkereskedő vagy a kiadó: *Révai* testvérek irod. r. t. Budapesten (váci u. 1.)

Törvényszék.

§ **A bemutatkozás vége.** *Kiszter* *Jakab*, fiatal ráckozári gazdaember, *Aparon* jártában egy kovácsműhelyben megismerkedett *Schauk* *Péter*, 13 éves fiúval. Mikor kérdezte tőle, hogy hívják, a gyerek — a ki kötözködő kedvében volt — ráfelelte neki:

— Péternek. Hát téged?

Igy aztán szóról-szóra annyira dühbe hozta a fiatal gazdát, hogy jónak látta kerekelt oldani előle. Azonban *Kiszter* haragjában egy keréktalpát kapott fel s mikor utána dobtá, az éppen visszalorduló gyereket úgy találta vele homlokán, hogy az véresen rogyott össze és 20 nap alatt gyógyult be sebe. Súlyos testi-sértés miatt vontá ezért f. hó 11 én kérdőre *Kiszter* *Jakabot* a pécsi kir. törvényszék s a sok enyhítő körülmény tekintetbevételével elítélte egy havi fogházra és 20 frt pénzbüntetésre. Az elítélt, ugy védője *Keresz* *Kálmán* sásdi ügyvéd, megnyugodtak az ítéletben s az jogerőssé is vált.

§ **Drága áldomás.** *Kupi* *János* és *Vér* *Mihály*, arányosi lakosok, valami adásvételből

jaknál a csillagos égre föltekintett, ahol most a kis *Madge* hazája van.

Remélem, hogy az az igénytelen dalocska nem szomorított el *Duncan* — mondta *Léna* mind a két kezét feléje nyujtva és jó éjt kívánva neki.

Az ujján a karikagyűrű gyémántjai a szivárvány színeiben ragyogva szórták káprázatos fényüket.

— Hát mi okom volna a szomorkodásra? — kérdezte *Duncan* és nevetni próbált. Az a dalocska jobban tetszett nekem, mint bármelyik azok közül, amiket eddig hallottam tőled.

Léna jól tudta, miért.

— Ugy éreztem, mintha ez valami különös találkaja lett volna a véletlennek. Elbeszéljem neked, *Duncan*?

Az csak intett a fejével. Nem is sejtette, hogy mily nagy fájdalmat fog okozni neki az az elbeszélés.

— Nem szívesen elevenitem föl a régi, kellemetlen dolgokat *Duncan*, de emlékezel-e, hogy miért és ki miatt vesztünk mi össze egykor?

Duncan meglepődve nézett rá. Még nem tudta, hogy mire érti *Léna* a szavait.

— Emlékezel-e rá, hogy mily regényes érdeklődést tápláltál a szivedben egykor a felvigyázó unokahuga iránt, aki a nevelő-intézetből *Dalrymple* *Vincenttel* megszökött és akinek a gyászos halálát nemsokára olvastuk az ujságban? *Madgenak* hívták.

Ha tört dőfött volna hirtelen a szívébe, nem rémült volna meg oly iszonyatosan. Halkan fölsikoltott, mikor a név viselőjére emlékezett. Csak néma meghajlás volt a *Duncan* válasza. Nem mert fölnézni, mert attól félt, hogy az arcából olvassák ki a fájdalmát.

— Nagybátyja — azt hiszem nem volt rokona, de azért úgy hívta — sokkal jobban szerette az életénél. Ma egy kissé elhagyatott utcán hajtottam végig, amidőn is megható jelenetnek voltam a tanuja. A szegény öreg ember éppen azzal foglalatoskodott, hogy virágkoszorút helyezzen az egyszerű fakeresztre, mely az egyik fa alatt áll, rajta a következő fölirattal: *Meadows* *Madge* emlékére, aki tizenhat évet élt. A kereszt körül virágok pompáztak.

— Nem itt pihen ő — mondta nekem az öreg ember könyek között. — De ez volt a kedvenc tartózkodási helye szegénykének.

Későbbben a saját szobájának az ablakából nézett ki *Duncan* a tavaszi éjszakába. A kezeivel takarta el az arcát.

— Irgalmas ég! kiáltott föl — ez a szegény *Meadows* *Georg* tette meg azt, ami az én kötelességem lett volna. De még most sincsen késő. Becsülni fogom az emlékedet én kedvesem. Drága márványemléket fogok állítani ily fölirattal: *Madge* emlékére. *Férje* *Field* *Duncan* emelte. Élt tizenhat esztendő. Nem *Meadows*, hanem *Field* *Madge*. Az édes anyám meghalt, mire való tehát most már a titkolódzás.

Duncan csak az utolsó pillanatban akart valamit említeni a dolgról. Azonnal megrendelt egy drága emléket Londonból — egy fehér márványoszlopot, melynek a tetején angyalka állott, a nehéz bánattól lelankadt szárnyakkal.

Ha ez megérkezik, elvezeti oda *Lénát*, letérdepel az emlék előtt és elmondja neki a szerelme történetét. Ott az emléknél, a hideg márványhoz szorított arccal

kifolyólag nagy áldomást csaptak a korcsmában. Ott volt *Mátyás Tóni* Sándor is az apósával, *Bagó Józseffel*. Kupi János jókedvében lévén, a vendégekkel sorban tréfát kezdett, de Bagónál a tréfa nem sikerült s ezen összevesztek. *Mátyás Tóni Sándor* ekkor az apósa segítségére sietett s a verekedőket szétválasztván, Kupi Jánost úgy meglökte, hogy az kiesett a korcsmaajtón és egyik karját eltörte. Ezért súlyos testisértésért jelentette fel *Mátyás Tóni Sándort*, aki felett f. hó 11-én ítélte a pécsi kir. törvényszék, azonban a túlnyomó enyhítő körülmények figyelembevételére csak 20 frt fő és 5 frt mellékbüntetésre ítélte a vádlottat, a ki az ítéletben meg is nyugodott.

§ **A halott kezevonása.** Bonyolódott közokirathamisítási per foglalkoztatta ma délelőtt a pécsi kir. törvényszéket. *Pintér János* nagypeterdi körjegyző irodájában ugyanis egy adásvevési szerződés készült, mely szerint *Kovács János* és neje *István Katalin* eladták a szőlőjüket 70 frtért ifju *Belovác János*nak. A szerződésen ott volt a két aláírás mellett *István Katalin* kezevonása is, a ki pedig már évekkor elhunyt meghalt. Mikor a hamisítás kitűnt, *Kovács Jánost* vád alá helyezték e miatt és *Pintér jegyzőségét*, mert a főnök — állítólag — nem folyt bele a szerződés aláírásába. A mai végtárgyaláson csak az bizonyosodott be, hogy *Kovács felesége* a szerződés kiállítására előtt már régen meghalt, s mikor ő mégis aláírta a nevét, ezzel hamisításra adott okot; az azonban, hogy a névaláírást ki tette, nem tűnt ki s így egyedül *Kovács Jánost* ítélte el a törvényszék hét napi fogságra. Az ítélet jogerős lett.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** A legújabb statisztikai kimutatások szerint megyénkben az állatjárványok állása a következő: veszettség Boda, Ózd, Szent-Király községekben 1—1 udvarban, sertésorbánc Vaiszlóban 1 udvarban és sertésvész Dencsháza, Maty és Terehegy községek sertésállományában uralkodik. Somogyvármegyében lépfene 2 községben 2 udvarban, veszettség 1 községben 2 udvarban és sertésvész 23 községben lépett fel. Tolnamegyében veszettség 4 községben 4 udvarban, hólyagos kiütés egy községben és sertésvész 18 községben uralkodik.

□ **Postai megbízások.** A posta- és távirat-igazgatóság értesíti a közönséget, hogy Európa nem minden országába küldhetők postai megbízások s ez az oka, hogy az ajánlott levélben ily államokba küldött megbízások eredménytelenül jönnek vissza és csak idővesztést okoznak. Európa következő országába még nem küldhetők postai megbízások: Bulgária, Dánia, Görögország, Nagy-Britannia, Oroszország, Portugália, Spanyolország és Szerbia.

□ **Szállítási kedvezmények reformja.** Mérvadó körökben beható tanácskozások folynak abban az irányban, hogy a „refaktiák” neve alatt ismeretes szállítási kedvezményeket közvetlenül a termelőnek hozzáférhetővé tegyék. A mostanában érvényben levő szabályok szerint a szállítási díjkedvezmények előre meghatározott minimális mennyiség elszállításának feltételéhez vannak kötve, valójában azonban egyes ipari cég vagy termelő alig jut abba a helyzetbe, hogy az elvállalt mennyiséget egymaga szállíthassa. Ebből azután keletkezett az anomália, hogy egyes vállalkozók, a vasut illetőleg a termelővel szemben mint közvetítők léptek fel, a mi által az eredetileg a termelőnek szánt kedvezmény egy harmadiknak jutott. A kereskedővilág rég nyilvánított óhajának megfelelően, hír szerint, jövőre az egyes ipari cégeknek és termelőknek közvetlenül igénybe vehető kedvezmények fognak engedélyeztetni, melyek a közvetítőt feleslegessé teszik és vasutaknak is nagyobb jövedelmezőséget biztosítanak.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december 13-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ülés elején *Pulszky* Ágost előadó bemutatja a pénzügyi bizottság jelentését a Bánffy-féle javaslatról.

Következett a munkás törvény tárgyalása. *Károlyi* Sándor gróf szerint egy helyes közép uton levő munkástörvény megvédi a földművelés ügyét. Helyteleníti a javaslatnak egyes túlszigoru intézkedéseit. Soká fog tartani, — ugymond — míg ez a törvény testté, vérré válik. A kedélyek most nagyon izgatottak s sok bajt okozhatnak. Ezek ellen szigor kell, miért is elfogadja a törvényjavaslatot.

Ráthay László szerint törvényhozásunk kapujára azt a ragyogó feliratot kellene alkalmazni, hogy »Szabadság, egyenlőség és testvériség.« Ezt a feliratot rá kellene nyomni minden alkotására. Ezzel szemben a most tárgyalás alatt levő javaslat csak a szegény munkást sújtja. Reá mutat a drákói szigorúságu paragrafusokra, melyeket ha nem módosítanak kijelenti, hogy nem fogadja el a javaslatot.

Lits Gyula üdvözli a javaslatot, melyet nagyon hasznosnak tart a gazdák érdekében. Simát támadja. A javaslat csak a nemzetközi izgatónak nem kell; de ezekkel szemben még az egyéni jogot s szabadságot sem kell respektálni, mert egész társadalmi osztályok ellen törnek. Elfogadja a javaslatot.

Rakovszky István szerint a szocializmust ez új földesurak és a vándor hazafiak okozzák. A javaslatot különben elfogadja, majd a részleteknél megteszi módosításait.

Harkányi János b. szintén elfogadja a javaslatot.

Visontai Soma szerint a javaslat csak a gazdákat védi, míg a munkásokat könyörtelenül megrendszabályozza, miért is a javaslatot az igazságügyi bizottsághoz tartja visszatartandónak.

TÁVIRATOK.

— **Kossuthék állásfoglalása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Kossuth-párt tegnap esti értekezletén elfogadta Kossuth Ferenc határozati javaslatát, mely szerint az önálló vámterület és nemzeti bank létesítése januárban kimorassék s annak foganatosítására a kormánynak határidőt adnak. Emellett pedig folytatják az obstrukciót.

— **Tüntető munkások.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A fővárosi munkások tegnap és ma nagy tömegekben tüntettek Darányi miniszter ellen.

Szerkesztői üzenetek.

D. K. Ócsárd. Talpraesetten megírt közleményét, amelyben sok igazságot találtunk, nem adhattuk közre, mert mindentéle kinevezési rendszernek, vonatkozzék az a kinevezés akár tisztviselőre, vagy tanítóra, mi elvileg ellenségei vagyunk. Nézetünk ebben a dologban az, hogy nem szükséges az intéző férfiaknak leszállani a néphez, hanem e helyett emeljék föl magukhoz a népet és a mi fő: tartsuk meg a választási szabadságot. Talán valamelyik szaklapban sikeres vitát indíthatna meg a hozzánk beküldött témáról.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Pénzbeszedő

kerestetik a pécsi kerületi betegsegélyező pénztárnál. Irásbeli ajánlatok a pénztári irodába adandók be, hol a közelebbi feltételek is megtudhatók. **Kautió 150 frt.**

Egy kisasszony irodai munkákra

lakás, teljes ellátás és fizetés mellett azonnali felvételre kerestetik.

Ajánlatok magyar- és németnyelven, a fizetési igény megjelölése mellett a

M. kir. Osztálysorsjáték föelárusítása
 czimen **Villányba** sürgősen kéretnek.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékok észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főtáfás, emésztési zavarok... mit tesz az? Ügyet se vetünk lát ez **vétkes könnyelműség**, mely később keservesen megboszulja magát rajunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése**, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű **Sódapasztillája** csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** Egger kitűnő ízű **Mellpasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes bizottsággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt Próbadohoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár **Nádorgyógyszertár**

(**Dr. Egger Leó és Egger J.**)

Budapest, Váci-körut 21.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt

közönség figyelmébe!

Olcsó és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utca bazár épület.

Tüzelőfa

kitünő minőségű száraz hasábfakicsinyben és nagyban, **ügy aprított fa is métermázsánként házhoz szállítva, jutányos áron** kapható és megrendelhető:

Eisner Dóczi

fakereskedésében vásártér 21. szám.
Telefon-szám 64.

A Dr. EGGER féle

Injectio Hamamelis Virginica

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknél, új és idült folyások valamint csőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginia tropikus növény rendkívüli hatása a nyák, hártýára orvósilag már régen el van ismerve, úgy hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injectió ennek köszönheti gyógyerejét. 2-3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges be-
küldése mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 05 kr., 2 üv. 1 frt 75 kr., 3 üv. 2 frt 45 kr.
Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Buda-
pest, VI. Váci-körut 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zsiga
László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

8694. sz.

tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr Kiss Emil dárdai lakos végrehajthatónak Gyurin Ádám darázsi lakos végrehajtást szenvedett ellen 38 frt tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíró területén levő, Darázs községben a 1337. sz. tjkvben felvett 1854 hrsz. egész ingatlanra és így a végrh. trv. 156. §-a alapján Tomits Pávót kkoru Tomits Jócót és Gyukát és Tomits Stipánt illető részére is 50 frt, a darázsi 1157. a. sz. tjkvben A I. 1-16. rdsz. a. felvett ingatlanból Gyurin Ádámot illető $\frac{3}{10}$ részére 760 frt 80 kr., a darázsi 1008. sz. tjkvben felvett 2627 hsz. sz. ingatlanra s így a végrh. trv. 156. §-a alapján Sipos Mátyás és neje Horvát Terézt, Tomits Stipánt, Tomits Mátót, Tomits Pávót és özv. Tomits Filónét illető részére is 105 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi Január hó 8-ik napján délelőtt 10 órakor Darázs községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 5 forint, 76 forint 80 krajcárt, 10 forint 50 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. bíróság mint tkvi hatóságánál 1897. évi okt. hó 7. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljárásbíró.

Az ezredéves orsz. kiállítás jury-tanácsának
legnagyobb kitüntetés: a millenniumi nagy érem.

Egyetlen magyar könyvtáros, ki az 1885. orsz. kiállításon legnagyobb kitüntetéssel a nagy díszoklevéllel lett megtisztelve.

RÁTH MÓR

KÖNYVKIADÓHIVATALA ÉS KÖNYVKERESKEDÉSE
BUDAPEST,
Gizella-tér. a Haas-palotában.

Egyetlen magyar könyvtáros, ki az 1873. világhiállításán legnagyobb kitüntetéssel a legfelsőbb elismeréssel lett megtisztelve.

A Középiskolai Tanáregyesület jubileumi és számos más kiállításnak díszoklevele. Számos általa megajándékozott közművelődési, könyvtári egyesület tiszteletbeli tagja stb.

Szerencsénk van a t. casinókat, olvasó és közművelődési egyleteket úgy irodalom-barátokat figyelmeztetni, hogy kiadásaink egy része, míg az erre szánt csekély készlet tart

40%, 50%, 60% árengedménnyel kapható. Különösen figyelembe ajánljuk az

Országgyűlési törvények és az Igazságügyre vonatkozó rendeletek országos népszerűségnek örvendő gyűjteményeit

50% árengedménnyel.

A leszállított árú művek jegyzéke, úgy kiadásaink nagy képes jegyzéke csak komoly reflectánsoknak rendelkezésére áll.

Újabb kiadásaink közül ajánljuk a páratlan díszművet:

ARANY JÁNOS balladait **ZICHY MIHÁLY** rajzaival, fényes díszkötésekben és külön-külön díszes pergament borítékokban.

A világhírű **illustriált Shaksperet**, Csiky G. magyarázataival, új jutányos javított kiadásban. Úgy a többi remekírók műveit számos fényes dísz- vagy igen jutányos kiadásokban.

Több, mint 40 éven át közbizalomban részesülő könyvkereskedésünk, az országos központi nagy könyvtárak, több száz budapesti és vidéki Iskolai, Közművelődési és Casinói, Olvasó-egyleti könyvtár, a polit. és tud. élet legtöbb kitünőségének stb. szállítója, ezentúl is főcéljának fogja tekinteni az általánosan nyilvánuló népszerűséget fentartani, és mindennemű minden nyelvű irodalmi megbízásokat a legnagyobb figyelemmel és lehető legjutányosabban eszközölni.

Az Antiquariások által hirdetett minden művet legalább is azon áron, gyakran jutányosabban szállítjuk új példányokban, mint a mely az ő catalógusaiában előfordul. Be van bizonyítva, hogy a másodkézből vett ócska könyvek a leghatásosabb terjesztői a ragályoknak.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

4404.

Eln. 1897

Árlejtési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék elnöksége részéről közhírré tetteik, hogy a dárdai, mohácsi, pécsi és pécsváradi kir. járásbírók részére szükség-lendő következő

butorok és felszerelési tárgyak,

u. m. 3 íróasztal, 10 tárgyaló és kirakó asztal, 4 irományszekrény, 8 mosdószekrény, 3 iratállvány, 1 diván, 19 hajlitott faszék, (Thonet féle) 8 ruhafogas, 48 köpöláda, 1 óra, 3 mosdótál, 3 korsó, 6 pohár, 11 pad, 3 olló, 3 vonalzó, 30 kályhafelszerelés, 30 fatartóláda, szállításának biztosítása végett az árlejtés 1897. december 21-én d. e. 10 órakor a törvényszéki elnöki irodában megtartatni fog. a miről a vállalkozni szándékozók azzal értesítetnek, hogy a megállapított feltételeket ugyan a törvényszéki elnöki irodában megtudhatják.

Az árlejtézők 120 frt bánatpénzt tartoznak a fentirt napig beadandó zárt ajánlatukhoz csatolni.

Az 50 kr. bélyeggel ellátandó zárt ajánlatokban annak kijelentése mellett, hogy a feltételeket ismerik s azoknak magukat alávetik, a szállítandó butorok és felszerelési tárgyak elfogadásra ajánlott egységi ára számokkal és be-tükkel határozottan kiírandó.

Pécs, 1897. december 2.

Sável Kálmán

kir. curiai bíró
kir. törvszéki elnök.